

25.3.2022

EOAK/1060/2022

Sosiaali- ja terveysministeriö

PL 33

00023 VALTIONEUVOSTO

Viite: VN/11423/2021 ja STM057:00/2021

Luonnos hallituksen esitykseksi laiksi sosiaali- ja terveydenhuollon valvonnasta

Sosiaali- ja terveysministeriö on pyytänyt eduskunnan oikeusasiamiehen lausuntoa luonnoksesta hallituksen esitykseksi laiksi sosiaali- ja terveydenhuollon valvonnasta.

Oikeusasiamies Petri Jääskeläisen päättämän, voimassa olevan ratkaisijoiden työnjaon mukaan ratkaistavakseni kuuluvat asiat, jotka koskevat muun muassa sosiaali- ja terveydenhuoltoa.

Esitän lausuntonani seuraavaa.

1 Esitysluonnoksen pääasiallinen sisältö

Sosiaali- ja terveydenhuollon valvontaa koskevan lakiluonnoksen tavoitteena on mahdollistaa vaikuttavat ja turvalliset sosiaali- ja terveyspalvelut ottaen huomioon muuttunut toimintaympäristö ja uudet palvelumuodot. Lakiluonnokseen sisältyvät säännökset palvelunjärjestäjien omavalvonnasta ja valvonnasta sekä säännökset yksityisten ja julkisten palveluntuottajien toimintaedellytyksistä, rekisteröinnistä, omavalvonnasta ja valvonnasta. Laissa säädettäisiin sosiaali- ja terveydenhuollon kaikille palveluntuottajille edellytykset, joiden perusteella palveluntuottajat ja palveluyksiköt rekisteröitäisiin.

Sosiaali- ja terveydenhuollon valvonta selkeytyisi ja yhtenäistyisi verrattuna nykytilaan. Valvontaviranomaisten ohjauksella ja valvonnalla pyritään varmistamaan, että esimerkiksi itsehallinnollisilla hyvinvointialueilla on kyky varmistaa hyvinvointialueen asukkaiden perusoikeuksien toteutuminen. Tavoitteena on turvata laadukkaan, vaikuttavan, turvallisen ja oikea-aikaisen sosiaali- ja terveydenhuollon yhdenvertainen toteutuminen koko maassa.

Tavoitteena on yhtenäistää nykyistä sääntelyä ja vahvistaa palveluiden laatua sekä asiakas- ja potilasturvallisuutta ottaen huomioon uudistuvat palvelujen tuottamistavat. Lakiluonnoksessa myös täsmennetään palvelunjärjestäjien ja palveluntuottajien omavalvontaa, mikä mahdollistaa käytettävissä olevien valvontaviranomaisten resurssien tarkoituksenmukaisen kohdentamisen. Tavoitteena on, että ehdotetun lain myötä sekä yksityiset että julkiset sosiaali- ja terveydenhuollon palveluntuottajat ja palveluyksiköt rekisteröidään samaan valtakunnalliseen palveluntuottajia koskevaan rekisteriin.

2 Yleistä

Uuden lainsäädännön tavoitteet ovat erittäin kannatettavia. Sääntely olisi perustellusti yksityiskohtaista, mutta osin se on hankalasti hahmotettavaa. Varsinkin uudet käsitteet palveluyksikkö, palveluntuottaja ja valtuutettu palveluntuottaja eivät aukea helposti. Sekavuutta voi aiheuttaa se, että lakiluonnoksessa ja järjestämislaissa käytetään erilaisia käsitteitä. Lisäksi voimassa olevassa lainsäädännössä on vielä eri käsitteitä, kuten terveydenhuollon toimintayksikkö potilaslaissa.

Esitysluonnoksessa on paljon hyvää: säädöstasolla yhdenmukaistetaan muun muassa sekä julkisen että yksityisen sosiaali- ja terveydenhuollon toiminnan edellytykset ja valvonta. Kaikki palveluntuottajat löytyisivät yhdestä rekisteristä. Rekisteröinnin edellytysten arvioimisessa, valvonnan suorittamisessa, toimenpiteistä päättämisessä, asioiden käsittelytavoissa ei kuitenkaan päästä yhdenmukaisuuteen, tasapuolisuuteen ja oikeudenmukaisuuteen niin kauan, kun valvovia viranomaisia on useita.

On perusteltua, että valvontaa koskevat säännökset kootaan yhteen lakiin. Laissa säänneltäisiin kattavasti lupaprosessista, omavalvonnasta ja viranomaisvalvonnasta. Aivan olennaista tehokkaan valvonnan toteuttamisessa on se, että valvonnalle turvataan riittävät voimavarat tehokkaaseen ja vaikuttavaan valvontaan.

Valtakunnallisen palveluntuottajien rekisterin (Soteri) ja siihen liittyen resurssien osalta totean seuraavaa.

Esitysluonnoksen mukaan rekisteröimisiä tekisivät sekä Valvira että aluehallintovirastot. Ilmoitukset Soteriin tehtäisiin Valviralle, josta ne siirtyisivät toimivaltaisen aluehallintoviraston käsiteltäväksi. Jo tässä tarvittaneen henkilöä, joka katsoisi, mille toimivaltaiselle aluehallintovirastolle asia kuuluisi. Kun kuusi eri viranomaisista tekee rekisteröimisiä, erilaisia tulkintoja ja käytäntöjä voi olla vaikea välttää.

Esitysluonnoksen mukaan tietoja rekisteröintiä varten saataisiin muilta viranomaisilta (Kela, THL, DVV). Sen sijaan esityksestä ei käy ilmi miten tietojärjestelmät tämän mahdollistavat.

Esitysluonnoksen mukaan rekisteröinti olisi riskiperustaisesti eriytynyt menettely ja se edellyttäisi myös taloudellisten edellytysten arvioimista. Tämä edellyttää valvontaviranomaiselta uudenlaista osaamista, heille suunnattua koulutusta, ja voimavaroja.

Esitysluonnoksen mukaan palvelunjärjestäjän ja palveluntuottajan omaa vastuuta palvelujen laadusta, turvallisuudesta ja asianmukaisuudesta vahvistettaisiin. Palveluntuottajan olisi varmistettava, että sen käytössä on ammattitaitoa, tietoa ja kokemusta arvioida, minkälaisella omalla ohjauksella ja valvonnalla toiminnan laatu ja säädos-tenmukaisuus varmistetaan.

Omavalvonta ja omavalvontasuunnitelma ovat hyvä työkalu sosiaali- ja terveydenhuollon palvelujen lainmukaisuuden ja laadun turvaamisessa. Ne toimivat kuitenkin vain tiettyyn pisteeseen asti palvelun laadun arvioinnin ja varmistamisen työkaluna. Omavalvontaa on syytä vahvistaa, mutta se ei korvaa tehokasta ulkoista ja sisäistä viranomaisvalvontaa. Esimerkiksi vammaisten asumisyksikköihin tehdyillä tarkastuksilla on havaittu, että kaikki palveluntuottajat eivät ole huolehtineet edes kunnollisen omavalvontasuunnitelman laatimisesta, puhumattakaan muista omavalvontaan kuuluvista toimista.

Esitysluonnoksessa todetaan, että ”omavalvonta ei voi kokonaan korvata viranomaisten vastuulla olevaa valvontaa”. Mielestäni toimivalla-kaan omavalvonnalla ei voida korvata tehokasta viranomaisvalvontaa vaan se muodostaa yhdessä viranomaisvalvonnan kanssa toimivan valvonnan kokonaisuuden.

3 Luonnos laiksi sosiaali- ja terveydenhuollon valvonnasta

Palveluntuottajaa ja toimintaa koskevat edellytykset (2 luku)

Toimitilat, toimintaympäristö, välineet ja tietojärjestelmät (8 §)

Ehdotetun 8 §:n 2 momentin mukaan toimitilojen, toimintaympäristön ja laitteiden suunnittelussa ja käytössä olisi otettava huomioon esteettömyys sekä asiakkaiden ja potilaiden yksilölliset tarpeet ja yksityisyyden suoja.

Säännökseen olisi perusteltua lisätä myös toimitilojen, toimintaympäristön ja laitteiden turvallisuuden ja saavutettavuuden huomioon ottaminen niiden suunnittelussa ja käytössä.

Palvelun laadulliset edellytykset ja vastuu palvelujen laadusta (10 §)

Ehdotetun 10 §:n yksityiskohtaisissa perusteluissa todetaan, että asiakas- ja potilasturvallisuus ja palvelun laatu tulisi varmistaa osaltaan myös huolehtimalla palvelun jatkuvuuden hallinnasta mahdollisissa kriisi- ja häiriötilanteissa.

Mielestäni tästä tulisi säätää laissa nimenomaisesti.

Palveluntuottajien ja palveluyksikköjen rekisteröinti (3 luku)

Rekisteriin tallennettavat tiedot ja niiden poistaminen (12 §)

Ehdotetun 12 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaan palveluntuottajien rekisteriin tallennettaisiin palveluntuottajan ilmoittamat toiminnan rekisteröinnin, valvonnan ja tilastoinnin kannalta tarpeelliset tiedot. Säännöksen yksityiskohtaisissa perusteluissa todetaan seuraavaa: ”Momentin 1 kohdan mukaan rekisteriin tallennetaan ne tiedot, jotka palveluntuottajan tulee rekisteröintiä varten ilmoittaa 16 §:n mukaisesti, nämä tiedot ovat myös tarpeellisia valvonnan ja tilastoinnin kannalta.”

Rekisteriin merkittävistä tiedoista pitäisi säätää 1 kohtaa täsmällisemmin. Pidän lainsäädännön selkeyden vuoksi perusteltuna, että pykälässä viitattaisiin perusteluita vastaavasti 16 §:ään.

Ehdotetun 12 §:n 1 momentin 3 kohdan mukaan palveluntuottajien rekisteriin tallennettaisiin tiedot valvontaviranomaisen suorittamista tarkastuksista sekä tämän lain tai sen nojalla annettujen säännösten, määräysten ja kieltojen rikkomisesta. Ehdotetun 4 kohdan mukaan rekisteriin tallennettaisiin tiedot tämän lain 38 §:n nojalla antamasta hallinnollisesta ohjauksesta ja kehotuksesta sekä 39 §:ssä tarkoitusta seuraamuksesta.

Pykälän 2 momentin mukaan merkintä valvontaviranomaisten määräämistä seuraamuksista säilytettäisiin rekisterissä viisi vuotta. Pykälän yksityiskohtaisten perusteluiden mukaan rekisteriin merkityt 1 momentin 3 ja 4 kohdan mukaiset tiedot säilytettäisiin rekisterissä viisi vuotta.

Jos tarkoituksena on, että myös tiedot valvontaviranomaisen tarkastuksista ja niiden tuloksista säilytettäisiin rekisterissä viisi vuotta, pykälää tulisi tältä osin täsmentää.

Rekisteritietojen käyttö (13 §)

Ehdotetun 13 §:n 1 momentin mukaan toimivaltaisilla viranomaisilla on oikeus käyttää ja pitää rekisteriä ajan tasalla tässä laissa säädettyjen tehtäviensä edellyttämässä laajuudessa. Pykälän yksityiskohtaisissa perusteluissa todetaan seuraavaa: ”Pykälän 1 momentin mukaan aluehallintovirastolla olisi oikeus käyttää ja pitää rekisteriä ajan tasalla siinä laajuudessa kuin aluehallintoviraston tehtävät edellyttävät.”

Pykälää ja sen perusteluita tulee korjata. Toimivaltaisesta viranomaisesta säädettäisiin lain 15 §:ssä. Toimivaltaisia viranomaisia olisivat Valvira ja aluehallintovirastot.

Julkinen tietopalvelu (14 §)

Julkinen tietopalvelu on mielestäni erittäin kannatettava. Pykälä on hyvin laaja, ja sen perusteella voitaisiin julkaista kaikki tiedot (henkilötunnuksia lukuun ottamatta) palveluntuottajista ja seuraamuksista. En ole kuitenkaan vakuuttunut siitä, että tietojen julkaiseminen esimerkiksi valvontaviranomaisen antamasta hallinnollisesta ohjauksesta olisi aina perusteltua. Valvonta ja ohjaus ei koskaan kohdistu yksiköihin kattavasti, mutta tietojen luovuttamisella voisi kuitenkin olla suuri mainevaikutus. Rajausta ei ole arvioitu pykälän yksityiskohtaisissa perusteluissa. Terveystietojen ammattihenkilöistä annetun lain mukaisessa julkisessa tietopalvelussa (JulkiTerhikki) julkaistavat seuraamustiedot on rajattu niin, että huomautusta, kirjallista varoitusta tai muuta ohjausta ei näytetä yleisölle. Tiedon saa kuitenkin sitä erikseen pyytämällä.

Rekisteröintiä varten annettavat tiedot (16 §)

Pykälän 2 momentin 9 kohdan mukaan palveluntuottajan tulisi ilmoittaa, että se on tehnyt sosiaali- ja terveydenhuollon asiakastietojen sähköisestä käsittelystä annetun lain 27 §:ssä tarkoitetun tietoturvasuunnitelman.

Totean, että sosiaali- ja terveysministeriössä on valmistunut luonnos hallituksen esitykseksi laiksi sosiaali- ja terveydenhuollon asiakastietojen käsittelystä ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi. Esitysluonnoksen lausuntokierros päättyi 18.3.2022. Uudella lailla kumottaisiin sosiaali- ja terveydenhuollon asiakastietojen sähköisestä käsittelystä annettu laki.

Ennakkotarkastus (20 §)

Suhtaudun kriittisesti siihen, että ennakkotarkastusvelvollisuus koskee ehdotuksen mukaan vain pientä osaa palveluyksiköistä, sairaalaa ja vaativaa sosiaalihuoltoa tuottavaa palveluyksikköä. Sinänsä ajatus riskiperusteisesta harkinnasta tarkastusten toteuttamisessa on hyvä, mutta jos valvonnan voimavarat eivät ole riittäviä, ennakkotarkastukset saattavat käytännössä rajoittua vain pakollisiin palveluyksiköihin. Tämä muutos olisi potilasturvallisuuden kannalta heikennys nykytilaan verrattuna (vrt. laki yksityisestä terveydenhuollosta 7 §).

Pykälän yksityiskohtaisissa perusteluissa todetaan, että ennakkotarkastuksen toteuttamiseen sovellettaisiin hallintolain 39 §:ää. Pykälässä ei viitata hallintolain 39 §:ään; pykälää olisi tarpeellista täydentää lainsäädännön selkeyden vuoksi.

Hallintolain 39 §:n mukaan viranomaisen on ilmoitettava toimivaltaansa kuuluvan tarkastuksen aloittamisajankohdasta asianosaiselle, jota asia välittömästi koskee, jollei ilmoittaminen vaaranna tarkastuksen tarkoituksen toteuttamista. Hallintolain mukaan pääsääntönä on siis

ilmoittaa tarkastuksesta ennalta; tarkastuksen voi tehdä ennalta ilmoittamatta vain, jos ilmoittaminen vaarantaa tarkastuksen tarkoituksen.

Jos ennakkotarkastuksen tekeminen ennalta ilmoittamatta katsottaisiin kuitenkin perustelluksi, siitä tulisi säätää laissa nimenomaisesti.

Omavalvonta (4 luku)

Palveluntuottajan ja henkilökunnan ilmoitusvelvollisuus (29 §)

Velvollisuus ilmoittaa epäkohdista koskisi ehdotuksen mukaan myös terveydenhuoltoa. Tämä on erittäin kannatettavaa, ja olen jo aikaisemmin esittänyt lainsäädännön täydentämistä tältä osin (sosiaali- ja terveystieteiden tutkimuskeskukselle 18.2.2021 antamani lausunto EOAK/8276/2020 hallituksen esityksestä eduskunnalle HE 241/2020 vp).

Pykälän 2 momentin mukaan palveluntuottajan henkilöstöön kuuluvan tai vastaavissa tehtävissä toimeksiantosuhteessa tai alihankkijana toimivan henkilön olisi ilmoitettava viipymättä palveluyksikön vastuuhenkilölle, jos hän tehtävissään huomaisi tai saisi tietoonsa epäkohdan tai ilmeisen epäkohdan uhan asiakkaan tai potilaan sosiaali- tai terveydenhuollon toteuttamisessa.

Pykälän yksityiskohtaisissa perusteluissa todetaan muun muassa seuraavaa: ”Pykälän 2 momentti sisältäisi säännöksen palveluntuottajan henkilökunnan tai vastaavissa tehtävissä toimeksiantosuhteessa tai alihankkijana toimivan henkilön ilmoitusvelvollisuudesta. Ilmoitusvelvollisuus olisi, jos edellä mainitut työntekijät tai henkilöt huomaisivat palvelutoiminnassa asiakas- ja potilasturvallisuutta olennaisesti vaarantavia epäkohtia taikka ilmeisen epäkohdan uhan. Ilmoitus voitaisiin tehdä salassapitosäännösten estämättä palveluyksikön vastuuhenkilölle.”

Perusteluita tulisi muuttaa vastaamaan pykälätekstiä: ilmoitusvelvollisuus ei edellyttäisi, että kyseessä olisi asiakas- ja potilasturvallisuutta olennaisesti vaarantava epäkohta.

Ehdotettuun 2 momenttiin tulisi lisätä, että ilmoituksen voi tehdä salassapitosäännösten estämättä.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin seuraavaa: ”Ilmoituksen vastaanottaneen vastuuhenkilön on ilmoitettava asiasta palveluntuottajalle. Palveluntuottajan ja vastuuhenkilön on ryhdyttävä epäkohdan ja ilmeisen epäkohdan uhan korjaamiseksi. Ilmoitus voidaan tehdä salassa pitosäännösten estämättä.” Totean, että momentin toisesta lauseesta puuttuu sana ”toimenpiteisiin”.

Pykälän 4 momentin mukaan ilmoituksen tehneen henkilön olisi ilmoitettava asiasta salassapitosäännöksen estämättä valvontaviranomai-

selle, jos epäkohtaa tai ilmeisen epäkohdan uhkaa ei korjattaisi viivytyksettä.

Ehdotettu 4 momentti poikkeaisi sosiaalihuoltolain 49 §:stä, jonka mukaan ilmoituksen vastaanottaneen henkilön tulee käynnistää toimet epäkohdan tai ilmeisen epäkohdan uhan poistamiseksi. Henkilön on ilmoitettava asiasta salassapitosäännösten estämättä aluehallintovirastolle, jos epäkohtaa tai ilmeisen epäkohdan uhkaa ei korjata viivytyksettä.

Sosiaalihuoltolain 49 §:n mukaan ilmoitusvelvollisuus edelleen valvontaviranomaiselle on siis ilmoituksen alun perin vastaanottaneella henkilöllä. Ehdotetussa 29 §:ssä tämä jatkoilmoitusvelvollisuus olisi ilmoituksen alun perin tehneellä henkilöllä.

Onko tämä ero perusteltua? Tietääkö ilmoituksen alun perin tehnyt henkilö, mitä korjaustoimia on tehty ja pystyykö hän arvioimaan, ovatko toimet riittäviä? Jatkoilmoitusvelvollisuus voi asettaa työntekijät työnantajaansa nähden vaikeaan tilanteeseen.

Mielestäni 29 §:ää oli tarpeen tältä osin selventää ja arvioida vielä uudelleen.

Sosiaali- ja terveystalvclujen viranomaisvalvonta (5 luku)

Ohjaus- ja arviointikäynnit (35 §)

Tehokkaan ohjauksen toteuttamisen kannalta on mielestäni ongelmallista, että ehdotetun pykälän 3 momentin mukaan ohjaus- ja arviointikäynneistä ja niiden ohjelmasta olisi sovittava ennakkoon ja että käynnin kohteella olisi pykälän yksityiskohtaisten perusteluiden mukaan "mahdollisuus ilmoittaa, että se ei pidä valvontaviranomaisten suunnittelemaa ohjauskäyntiä tarpeellisena".

Tosin perusteluissa todetaan, että valvontaviranomainen voisi kuitenkin arvioida, onko tällöin tarvetta 36 §:n mukaiseen tarkastukseen.

Ehdotettua säännöstä tulisi vielä näiltä osin arvioida uudelleen. Yksilön oikeuksien toteutumisen tehokas valvonta edellyttää sitä, että valvovilla viranomaisilla on riittävä toimivalta tehtävänsä hoitamiseen. Tämä voi edellyttää mahdollisuutta tehdä myös ohjaus- ja arviointikäyntejä ilman, että niistä sovitaan ennakkoon ja vaikka kohde ei pitäisi käyntiä tarpeellisena.

Tarkastusoikeus (36 §)

Ehdotetun 36 §:n yksityiskohtaisten perusteluiden mukaan pykälää sovellettaisiin myös kuntiin hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen valvonnan osalta. Pykälää olisi tarpeen tältä osin täydentää.

Ehdotetun 5 momentin mukaan tarkastukseen sovellettaisiin muutoin mitä hallintolain 39 §:ssä säädetään tarkastuksesta.

Perustuslakivaliokunta on katsonut, että viranomaisten tarkastusvaltuuksia koskevan lainsäädännön on oltava riittävän täsmällistä ja tarjottava riittävät takeet väärinkäytöksiä vastaan. Lainsäädännön on sisällettävä tämän toteuttamiseksi riittävät takeet oikeudenmukaisesta menettelystä ja muusta oikeusturvasta (PeVL 5/2010 vp, s. 2).

Totean, että hallintolain esitöiden mukaan hallintolain 39 § koskee ainoastaan sellaista viranomaisen toimivaltaan muun lainsäädännön nojalla kuuluvaa tarkastusta, jonka suorittaminen on tarpeen tietyn hallintoasian selvittämiseksi tai päätöksen edellytysten toteuttamiseksi. Viranomaisen toimivaltaan kuuluvat valvontatyyppiset tarkastukset jäisivät vastaisuudessakin muun lainsäädännön varaan (HE 72/2002 vp, s. 93).

Hallintolain 39 §:ää ei siis ole tarkoitettu sovellettavaksi 36 §:n mukaisessa, valvonnan toteuttamista varten tehtävässä tarkastuksessa, minkä vuoksi säännöstä olisi perusteltua täsmentää tältä osin.

Palveluntuottajan rekisteristä poistaminen (40 §)

Ehdotetun 40 §:n 3 momentin mukaan palveluntuottajalle olisi varattava ennen rekisteristä poistamista mahdollisuus korjata rekisteröinnin edellytyksissä havaittu, korjattavissa oleva puute. Pykälän 5 momentin mukaan rekisteröinnin peruuttamisen edellytyksenä olisi lisäksi, että valvontaviranomaisen aikaisemmat huomautukset tai määräykset eivät olisi johtaneet puutteiden korjaamiseen tai epäkohdan poistamiseen.

Samanlainen edellytys olisi 7 §:n 1 momentin 3 kohdan sopimattomuuskriteereissä. Totean tämän olevan suhteellisuusperiaatteen mukaista. Mielestäni voi kuitenkin olla niin vakavia tilanteita, joissa on suhteellisuusperiaatteen mukaista ja potilasturvallisuuden kannalta välttämätöntä tehdä poistamista tai peruuttamista koskeva päätös heti.

Muutoksenhaku (6 luku)

Muutoksenhaku (43 §)

Ehdotetun 43 §:n 1 momentin mukaan tämän lain 38 §:ssä säädettyyn hallinnolliseen ohjaukseen ja kehoitukseen ei saisi hakea muutosta valittamalla.

Momenttiin olisi lainsäädännön selkeyden vuoksi tarpeen lisätä, että valituskielto koskisi myös huomautuksen antamista vastaisen varalle.

Määräykset ja pakkokeinot (39 §) ja täytäntöönpano (44 §)

Ehdotetun 39 §:n yksityiskohtaisten perusteluiden mukaan pykälää sovellettaisiin myös kuntiin hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen valvonnan osalta. Pykälää olisi tarpeen tältä osin täydentää.

Pykälän 3 momentin mukaan valvontaviranomaisen päätöstä toiminnan keskeyttämisestä taikka palveluyksikön, sen osan, laitteen tai välineen käytön kieltämisestä olisi noudatettava muutoksenhausta huolimatta, jollei muutoksenhakuviranomainen toisin määräisi.

Ehdotetun 44 §:n 1 momentin mukaan valvontaviranomaisen päätös, joka koskee toiminnan keskeyttämistä taikka palveluyksikön, sen osan, laitteen tai välineen käytön kieltämistä, voitaisiin panna heti täytäntöön, jos se olisi asiakas- tai potilasturvallisuuden kannalta välttämätöntä.

Pykälän 3 momentin mukaan muutoksenhakuviranomainen voi kieltää päätöksen täytäntöönpanon tai määrätä sen keskeytettäväksi.

Mielestäni olisi selkeää ja perusteltua, että täytäntöönpanosta säädetäisiin yhtenäisesti 44 §:ssä.

Erinäiset säännökset (7 luku)

Rangaistussäännökset (50 §)

Ehdotetun 50 §:n yksityiskohtaisista perusteluista saa sellaisen käsityksen, että rikoslain 44 luvun 3 §:n rangaistussäännöstä muutettaisiin tässä yhteydessä ainakin niin, että sosiaalihuollon luvaton ammatinharjoittaminen tulisi rangaistavaksi. Tästä ei ole nähtävänä pykäläesitystä.

Pykälän 2 momentin viittaus 39 §:ään vaikuttaa laajalta ja epämääräiseltä. Lain 39 §:n nojalla annettu kieltö tai määräys voi koskea esimerkiksi toimitilojen puutteiden korjaamista. Epäselväksi jää, olisiko kyse rikollisesta menettelystä, jos puutetta ei korjata.

Apulaisoikeusasiamies

Maija Sakslin

Esittelijäneuvos

Kaija Tanttinen-Laakkonen

Asiakirja on hyväksytty sähköisesti asiahallintajärjestelmässä.